

INGEZONDEN.

OVER STERIELE VERBANDSTOFFEN.

De korte mededeeling op bldz. 4583 van dit *Tijdschrift* van l.l. 13 September, vestigt de aandacht, zij het ook met kleine letters, op een belangrijk feit; namelijk, dat de helft der als steriel afgeleverde verbandmiddelen bacteriën bevatten. Waarschijnlijk is bedoeld: *levende* bacteriën. Er wordt niet vermeld of ook pathogene bacteriën zijn gevonden. Dit neemt niet weg, dat, wanneer men niet beschikt over een kliniek of anderszins, waar men zelf steriliseert, men eenige garantie wil hebben op de steriliteit van het verband.

Het lijkt mij niet juist de oplossing te zoeken bij de fabrikanten van verbandstoffen.

Waarom niet gebruik gemaakt van een zekere reserve, door te gebruiken gesteriliseerd verband, geïmpregneerd met een desinfectans? Als zoodanig gebruik ik sinds jaren het vioformgaas; dit heeft een bepaalde desinfecteerende werking; het mist de onaangename reuk van het jodoformgaas, dat hierdoor ten eenen male ongeschikt is, vooral voor patiënten, die levensmiddelen verkoopen, en wij zijn nu beveiligd tegen de bacteriën.

Ik twijfel er niet aan, of de oplossing van de steriele verbandstof zal op deze wijze moeten worden opgelost *).

Rotterdam,
26 September 1930.

J. W. LOOS,
Privaat-Docent aan de Universiteit te Leiden.

*) Van redactiewege bekort.

PSYCHOLOGISCHE VERLIEZEN DOOR WETENSCHAPPELIJKE EN MAATSCHAPPELIJKE WINSTEN.

Na terugkeer van een reis in het buitenland ontdek ik, dat in het *Tijdschrift*-nummer van 30 Augustus collega A. DE GROOT er zijn beklag over doet, dat ik wel vertegenwoordigers van verschillende specialismes, doch geen huisartsen opgeroepen heb, om te komen tot een organisatie ter bestudeering van erfelijkheidsvraagstukken. Ik wil gaarne bekennen, dat dit verkeerd is geweest. Ongetwijfeld zijn huisartsen waardevolle medewerkers, daar zij beter met families bekend zijn en er ook gemakkelijker toegang zullen krijgen ter aanvulling van leemten in de bescheiden, dan specialisten. Dus spreek ik de hoop uit, dat velen hunner lid van de Ned. Genetische Vereeniging zullen worden.

Misschien kan daar ook een klein misverstand ten aanzien van het informeeren naar bloedverwantschap bij ouders van lijders aan afwijkingen van lichaam en geest, dat in het stukje van DE GROOT is ingeslopen, worden opgehelderd. Hier zij alvast medegedeeld, dat het onderzoek daarnaar, nog altijd van waarde blijft, omdat de verhoudingscijfers, waarin de bloedverwantschap der ouders beteekenis heeft, voor de verschillende aandoeningen verschillend is en wij zodoende ten eerste leeren, of het kenmerk werkelijk erfelijk recessief is, en ten tweede, in welke verhouding de eraan ten grondslag liggende erfactor in de bevolking voorkomt. Geen enkele erfelijkheidsonderzoeker neemt aan, dat een dergelijke verbintenis meestal als fataal beschouwd moet worden, integendeel een dergelijke suggestie wordt op onze cursussen enz. bij het publiek stellig niet gewekt.

Arnhem, 27 September 1930.

P. J. WAARDENBURG.